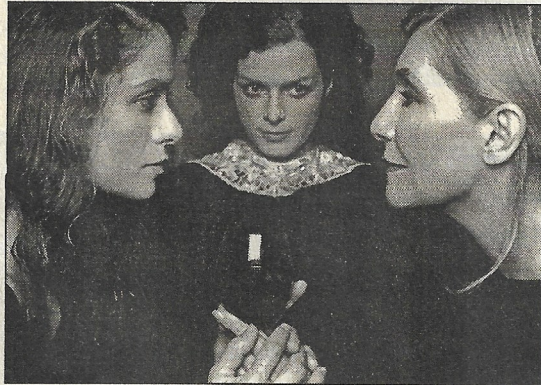

ΑΝΤΙ Περίοδος Β
Τέλη 780
24/1/2003

Το νέο έργο του Ντέιβιντ Μάμετ *Boston Marriage*, ή κατά την ελληνική εκδοχή *Αμαρτίες και Πταίσματα*, είναι προϊόν ωριμότητας και άρτιας τεχνικής. Εμπνευσμένο από το βιβλίο του Henry James *Bostonians* που περιγράφει την μακρόχρονη αλλά «αγνή» σχέση μεταξύ δύο ανεξάρτητων, ανύπαντρων γυναικών που μοιράζονται το ίδιο σπίτι, ο Μάμετ «προχωράει» το θέμα προσδέτοντας και την ερωτική παράμετρο: Μια ώριμη γυναίκα που διατηρεί απομεινάρια από την ομορφιά της, όπως η ίδια λέει, και η ερωμένη της που βρίσκεται στο οδυνηρό μεταίχιμο της ηλικίας, αγωνίζονται να επιβιώσουν.

Χωρίς αμαρτίες και πταίσματα...

Νόνη Ιωαννίδου,
Δέσποινα Σιδηροπούλου,
Αιμιλία Υψηλάντη.

Το πάθος για μια νεαρή κοπέλα και ένα περιδέραιο που βρίσκεται στα χέρια τους χωρίς να τους ανήκει θα γίνουν η κινητήριος δύναμη της πλοκής. Το σπίτι μετατρέπεται σε τόπο απίθανων συναντήσεων και εστία παρεξηγήσεων. Στοιχεία δανεισμένα από τη φάρσα χρησιμοποιούνται με τόλμη – χωρίς φόβο και ενοχές. Αποτέλεσμα, μια απολαυστική παρωδία της κωμωδίας ηθών (comedy of manners) μες από το πρίσμα ενός συγγραφέα διανοητή. Μια σαρκαστική κωμωδία με διάλογους που «ενοχλούν» το μυαλό του θεατή και προκαλούν την «κρίση» του.

Η χρονική μεταφορά στο τέλος του 19ου αιώνα δεν είναι παρά μια επίφαση που εκμεταλλεύεται ο Μάμετ για ν' ασκήσει έντονη, καυστική, σύγχρονη κοινωνική κριτική. Πίσω από τον καλλιεργημένο λόγο, τα κομψά φορέματα, το πολυτελές αστικό περιβάλλον κρύβεται το παιχνίδι της εξουσίας, το παιχνίδι της δύναμης, του πόθου για το

χρήμα και τη ζωή, καθώς και η ευθύνη που φέρουν οι άνθρωποι μες από τις «ελεύθερες» επιλογές τους. Και είναι οι επιλογές αυτές και η αποδοχή της ταυτότητάς τους που απελευθερώνει τις ηρωίδες και τις φέρνει αντιμέτωπες με την πραγματικότητα της ζωής τους. Τις αναγκάζει να βαδίσουν στο δρόμο της αυτογνωσίας.

Ωστόσο και η σχέση των δύο γυναικών χρησιμοποιείται από τον συγγραφέα ως πρόσχημα για να προχωρήσει σε βαθύτερα ερωτήματα, σε ουσιαστικές υπαρξιακές αναζητήσεις. Οι ηρωίδες προσαρμόζουν τις αξίες στις προσωπικές τους φιλοδοξίες. Ακόμα και η Βίβλος χρησιμοποιείται για να ερμηνεύσει «προσωπικά» τα γεγονότα. Η ερωτική πράξη άντρα και γυναίκας απογυμνώνεται από την αγάπη. Οι άντρες γεννιούνται για να εξαπατούνται, πρεσβεύει η ηρωίδα. Ο έρωτας μετατρέπεται σε συμφωνία. Μ' αυτό τον τρόπο βασικό θέμα του έργου γίνεται η αγάπη και οι βαθύτεροι δεσμοί

των ανθρώπων. Ζητούμενο γίνεται η επικοινωνία, η στήριξη του ανθρώπου από τον άνθρωπο. Η αφοσίωση και το τίμημα που απαιτεί.

Η Άσπα Τομπούλη έπιασε ακριβώς τον παλμό και τη μηχανή του έργου κι έστησε μια άρτια παράσταση εξαιρετικού ρυθμού που διατηρεί τόσο το καυστικό χιούμορ του συγγραφέα όσο και τα πολλαπλά επίπεδα του κειμένου. Βρήκε επίσης τον ιδανικό τρόπο για να κινήσει τα πρόσωπα πάνω στη σκηνή. Το κλειδί για να ερμηνεύσει τις συμπεριφορές και τους χαρακτήρες. Εκμεταλλεύτηκε την ιδιαιτερότητα της υποκριτικής τεχνικής και της φωνής της Αιμιλίας Υψηλάντη διδάσκοντας την Νόνη Ιωαννίδου να την μιμηθεί. Έστησε έτσι ένα θέατρο μέσα στο θέατρο, τονίζοντας ακόμα περισσότερο την υποκρισία, το επίπλαστο, την ψευτιά που υπαινίσσεται σαφέστατα ο Μάμετ. Χάρη στο εύστοχο αυτό σκηνοθετικό εύρημα οι δύο πρωταγωνίστριες μεταμορφώνονται πάνω στη σκηνή σ' αυτές που πραγματικά είναι οι ηρωίδες που ενσαρκώνουν: δύο αρπακτικά που προσποιούνται τους ανθρώπους.

Όσο για τη Δέσποινα Σιδηροπούλου, που υποδύεται τη νεαρή επαρχιώτισσα υπηρέτρια που δοκιμάζεται στις δυσκολίες της ζωής και του έρωτα, με σταθερά βήματα αποδεικνύει πως πρόκειται για μια ηθοποιό που εκτός από ταλέντο διαθέτει και το χάρισμα της λάμπης επάνω στη σκηνή.

Το αφαιρετικό σκηνικό του Σίμου Καραφύλλη και τα εξίσου χωρίς υπερβολές χαρακτηριστικά κοστούμια της Κλαιρ Μπραίσγουελ καθώς και η υπερκόσμια κίνηση που επιμελήθηκε η Μαριέλα Νέστορα αποτέλεσαν τις ιδανικές επιλογές για την σκηνοθεσία. Το ίδιο ισχύει και για τους φωτισμούς του Ηλία Κωνσταντακόπουλου. Κοφτοί, ψυχροί φωτισμοί. Σαν να φωτίζουν όχι τα σώματα μα τις ψυχές των ηρώων. Η προσεγμένη και δουλεμένη μετάφραση έγινε από τον Κώστα Λαμπρούλη και τον Σωκράτη Κυριαζή με τη συμβολή της Άσπας Τομπούλη.

Οφείλω τέλος ν' αναφερθώ και στο προσεγμένο και άκρως ενημερωτικό πρόγραμμα της παράστασης που επιμελήθηκαν η Μαριάννα Πανά και η Άσπα Τομπούλη.

ΕΙΡΗΝΗ ΜΟΥΝΤΡΑΚΗ